

Nr 523

Av fru Kristensson, om höjning av karensbeloppet för rabatterade läkemedel, m. m.

(Lika lydande med motion nr 440 i Första kammaren)

Statens bidrag till sjukförsäkringskassorna beräknas under femte huvudtiteln för nästa budgetår till 395 milj. kr. En begränsning av statens utgifter ter sig därför som önskvärd, inte minst som det torde vara möjligt utan att sjukförsäkringsavgifterna behöver höjas.

Från högerhåll har tidigare framförts förslag om att karensbeloppet för läkemedel skulle höjas från 3 till 5 kr. och att statsbidraget till följd härav skulle slopas. Jag vidhåller denna uppfattning, eftersom reformen skulle innebära en betydande administrativ förenkling, då antalet ersättningsärenden kan beräknas minska med omkring en tredjedel, medan det för den sjukförsäkrade endast skulle medföra en merutgift om högst en krona per inköpt läkemedel.

Genom höjningen av karensbeloppet skulle sjukförsäkringskassornas utgifter för läkemedelsersättningar komma att minska med ca 20 milj. kr. Då bortfallet av statsbidraget endast innebär en minskning av sjukförsäkringskassornas inkomster med ca 7 milj. kr., skulle ett »överskott» om ca 13 milj. kr. uppkomma för kassorna. Det finns sålunda utrymme för att ytterligare begränsa statens bidrag till sjukförsäkringskassorna.

Enligt 19 kap. 7 § lag om allmän försäkring skall statsbidrag utgå med 50 % av kassans utgifter för a) sjukvårdsersättning, dock ej ersättning för sjukhusvård i riket; b) grundsjukpenning; c) barntillägg; d) moderskapspenning. Jag har inget att invända mot denna konstruktion av statsbidraget. Med hänsyn till vad tidigare anförts anser jag emellertid att bidraget kan bestämmas till 45 i stället för 50 %. Den härigenom uppkomna besparingen för statsverket uppgår till ca 39,5 milj. kr.

De förordade reformerna torde inte behöva medföra någon höjning av sjukförsäkringsavgifterna. Under år 1962 — det år för vilket uppgifter senast finnes tillgängliga — ökade den obligatoriska sjukförsäkringens fonder med 53,5 milj. kr. Då fonderna den 31 december nämnda år uppgick till hela 510,5 milj. kr. är någon ytterligare ökning av fonderna inte erforderlig. Förslagen innebär, att statens bidrag till sjukförsäkringskassorna kan minskas med 46,5 milj. kr.

Aberopande det anförda hemställes,
att riksdagen måtte antaga följande

1)

Lag

angående ändrad lydelse av lagen om allmän försäkring den 25 maj 1962
(nr 381)

Härigenom förordnas, att 19 kap. 7 § lag om allmän försäkring erhåller följande ändrade lydelse.

7 §.

Till allmän försäkringskassa utgår för varje år statsbidrag med 45 procent av kassans utgifter för

- a) sjukvårdsersättning, dock ej ersättning för sjukhusvård i riket;
- b) grundsjukpenning
- c) barntillägg
- d) moderskapspenning

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1964.

2)

Förordning

angående ändrad lydelse av Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1964 (nr 519) angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel

Härigenom förordnas att 3 och 5 §§ Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1954 (nr 519) angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

I annat fall än som avses i 2 § äger vid sjukdom den som är omfattad av sjukförsäkring enligt lagen om allmän försäkring eller här i riket är i allmän eller enskild tjänst vid inköp av läkemedel, som enligt apoteksvarustadgan den 14 november 1913 (nr 308) är att hänföra till apoteksvara eller som utan att utgöra apoteksvara innehåller gift av första klassen, åtnjuta nedsättning av fastställt pris för läkemedlet med hälften av det belopp, varmed priset må överstiga fem kronor. Har under en formel föreskrivits flera läkemedel, skall prisnedsättningen avse den sammanlagda kostnaden. Är förskrivning avsedd att expedieras mer än en gång, skall nedsättningen hänföra sig till varje expedition.

Vad nu — — — vistas härstädes.

5 §.

Kostnaden för tillhandahållande av läkemedel enligt denna förordning bestrides av de allmänna försäkringskassorna.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1964.

Stockholm den 25 januari 1964

Astrid Kristensson